

tisk det eneste parti i denne sal, der kommer med et helt alternativt forslag til finanslov, hvor vi dokumenterer punkt for punkt, hvor vi finder kronerne.

Hvis Socialdemokratiet stadig væk har den holdning, som jeg kan forstå de har, at de vil blive ved med at give gyldne løfter, at de vil blive ved med at dele julegaver ud også til de unge mennesker, og glemmer det vigtigste, nemlig at fortælle, hvem der skal betale, jamen så må jeg sige, at der naturligvis kun er borgerne til at betale og i sidste ende også de unge mennesker og erhvervslivet, der hermed får store byrder pålagt med hensyn til skatter, erhvervsskatter osv., og dermed kan erhvervslivet ikke opluge de unge mennesker, som skal i praktik.

Socialdemokratiet burde sætte sig ned og prøve at tænke den dér tanke igennem, at man fandt pengene, før man gav dem ud. Det kan Socialdemokratiet ikke finde ud af; det har de aldrig kunnet finde ud af, og det kan de stadig væk ikke finde ud af.

Jeg tror nok, man måske burde kigge lidt tilbage på Staunings tid. Den linje, Stauninglinjen, var nemlig, at man satte tæring efter næring. Det har Socialdemokratiet fuldstændig glemt i dag.

Bruno Jerup (EL):

Ja, det er en interessant debat, der her udspringer sig mellem Socialdemokratiet, Fremskridtspartiet og De Radikale. Den vil jeg ikke gå ind i – i hvert fald ikke lige i første omgang.

Jeg synes, det er væsentligt i dette lovforslag, at skolepraktikken nu gøres permanent, og at den bliver en del af lov om erhvervsuddannelser. Enhedslisten finder, det er vigtigt, at alle har en reel mulighed for at få en erhvervsuddannelse, og at de, der starter på en sådan, også kan gøre den færdig.

Det er med al tydelighed vist, at aftagerne af disse uddannelser ikke har været i stand til at lave noget, man kunne kalde planlægning. Det såkaldte private erhvervsliv har ikke været i stand til at gennemføre en planlægning, der tilgodeser de unges interesser.

Derfor er vi nødt til at sikre de samfundsmæssige behov. Det er behovet for, at der både uddannes tilstrækkelig mange, og at de unge ikke diskrimineres i deres valg. Det er vigtigt, at borgere i Danmark, i dette tilfælde de unge, der ønsker sig en erhvervsuddannelse, ikke bliver underlagt fuldstændig vilkårlighed, der bl.a. betyder, at samfundet ikke løser nogle af de opgaver, der er behov for at få løst.

Det var jo tydeligt, hvis man ser tilbage på 1980'erne, at erhvervslivet, det såkaldte erhvervsliv, ikke formåede at tage tilstrækkelig mange unge ind og uddanne dem, og da der så kom en kort periode her i 1990'erne, hvor man manglede folk, brokkede man sig over, at der ikke var uddannet tilstrækkeligt mange inden for forskellige områder. Det viser med al tydelighed, at erhvervslivet ikke er i stand til at løse den opgave, og derfor er det vigtigt, at samfundet i stedet for prøver at sikre sig, både at der bliver uddannet nok, og at de unge har en mulighed for at gøre sig færdige.

Vi har i forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 110 været inde på, at det her også handler om, at nogle bestemte grupper kan gøre deres uddannelse færdig. Det handler om etniske minoriteter, det handler om ældre, der skal i praktik, og det handler om unge fra bestemte sociale miljøer. Det er fuldstændig forkert, som nogle skitserede det, at der skulle være tale om unge, der ikke er egnede til at få en erhvervsuddannelse. Det er muligvis unge, som ikke har så let ved at få en praktikplads i det private erhvervsliv. Derfor synes vi, det er vigtigt, at man går ind og giver dem et tilbud.

Der er desuden et par ekstra forbedringer i lovforslaget, idet der bliver mulighed for, at en ung, som uforskyldt har mistet sin uddannelsesaftale, kan få en skolepraktik, og at unge, der gennem anden undervisning har erhvervet sig kompetence til at fortsætte en erhvervsuddannelse efter anden skoleperiode, får adgang til skolepraktik – to forbedringer, der hver koster omkring 17 mio. kr. efter ministerens beregning.

Så vi ser altså lovforslaget som en udmærket forlængelse af den eksisterende lov, plus at der er et par forbedringer i den. Derfor kan vi støtte det, og vi synes, at det er et udmærket element, der sikrer, at de unges muligheder for at få en erhvervsuddannelse ikke, sådan som Fremskridtspartiet ønsker det, styres af det private erhvervsliv, hvis interesser ofte er meget snæversynede.

Addi Andersen (CD):

Dette lovforslag er med i aftalen om finansloven og har det mål, at alle egnede, der ønsker en erhvervsuddannelse, skal have en reel mulighed for at gennemføre den og ikke afskæres, hvis det viser sig umuligt at få en praktikplads.

Det er vigtigt at holde fast i vekseldannelsesprincippet i erhvervsuddannelserne, og det ville derfor være at foretrække, hvis skolepraktikken var overflødig.